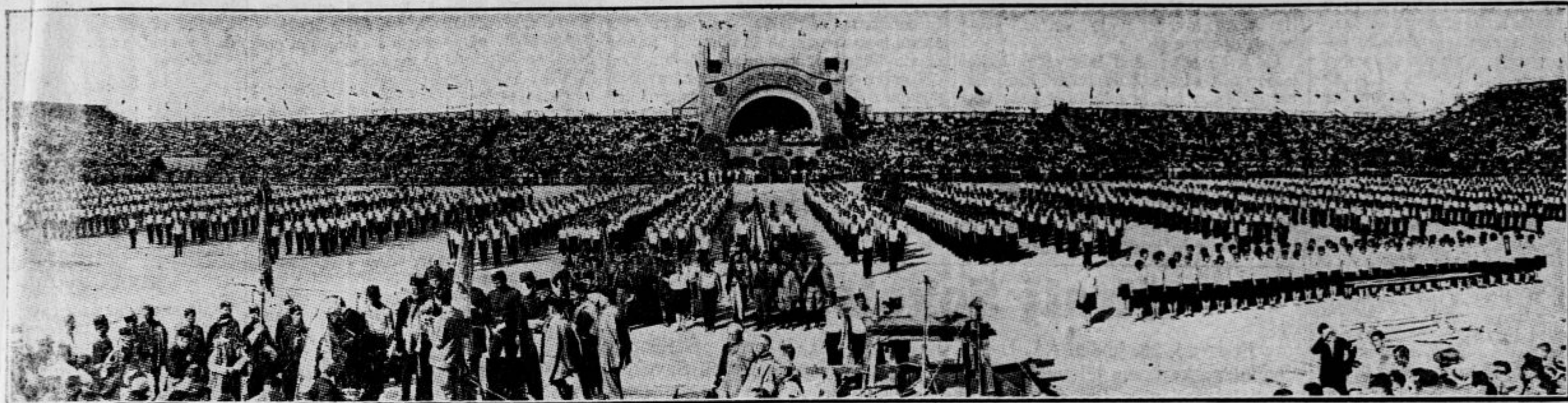


NEPOZABNI DNEVI VSESOKOLSKEGA ZLETA

Glavni zletni dnevi so prekosili vsa pričakovanja - Četrť milijona ljudi navdušeno pozdravlja kralja in kraljico - Kralj je daroval Sokolu dragoceno zastavo - V slavnostnem sprevodu je bilo okrog 25.000 Sokolov in Sokolic, gledalo pa ga je okrog 200.000 ljudi - Sijajni javni nastopi ob navzočnosti kraljevske rodbine - Vzoren potek vseh prireditev



Na sokolskem zletišču so se zbrale čete telovadcev in telovadk, da so poslušale poslanico Nj. Vel. kralja in sprejele njegovo darilo, prekrasno in dragoceno zastavo za sokolski savez

Ze »Ponedeljek« je obširno poročal o ogromnih in veličastnih manifestacijah, ki so se razvile v Beogradu na zadnja dva dneva glavnega vsesokolskega zleta. Ljudi so prekosile pričakovanja največjih optimistov. Beograd je doživel v svoji slavi in pestri zgodovini že marsikaj, videl je v svoji sredi že mogočne pojave narodne volje, narodne sreče in narodnega veselja, dogodka in priprave minule sobote in nedelje na so poročali v ozadje vse, kar je bilo poprej.

Sobotni Vidov dan in sledeča mu nedelja osmeta v nepozabnem spominu ne samo domačemu prebivalstvu, tem-

cerkvi svečana zadušnica za vidovdanske žrtve in za vse one, ki so tekom stoletij do najnovejšega časa poklonili svoje življenje na oltar domovine. Zadušnice sta se udeležila tudi kralj in kraljica, ki sta odšla do cerkve v slavnostnem sprevodu. Ves Beograd je bil na nogah, da pozdravi kraljevsko dvojico, Sokolstvo pa je tvorilo ob vsej poti mogočen in slikovit špalir. Četrť milijona ljudi računajo, da je bilo v špalirju in na trgu okrog saborne cerkve. Vse te silne množice so prirejale kraljevski dvojici entuzijastične ovacije.

Na Vidov dan popoldne se je vršila druga javna telovadba glavnih zletnih

kot svoje odlikovanje in svoje priznanje krasno in dragoceno zastavo, ki jo bo hrapil sokolski savez. Med viharimi ovacijami kraljevski rodbini in Sokolstvu je sokolska armada zopet zapustila telovadišče, nakar se je začela javna telovadba. Potekla je kljub nezgodni vročini naravnost sijajno in je izzivala vedno nove orkane priznanja in odobravanja.

Nedeljski dopoldan je bil posvečen manifestaciji Sokolstva po glavnih ulicah jugoslovenske prestolnice. Okrog 25.000 Sokolov in Sokolic iz vseh pokrajin Jugoslavije, iz Češkoslovaške, Poljske in iz Srbske Lužice, je korakalo

čev gledalcev in Sokolstva so metali na mesto male zastavice in listke s pozdravi Beogradu, Jugoslaviji in Sokolstvu.

V nedeljo popoldne se je vršila tretja in zaključna javna telovadba glavnih zletnih dni. Zletišče je bilo zopet prenatrpano in nastopom je tudi v nedeljo prisostvovala kraljevska rodbina. Sprejeta je bila s takim aplavzom, da se je zdelo, kakor da se podira stadion. Vsi nastopi so želi viharje priznanja, posebno pa mornarji in kmečke sokolske čete, ki so morale svoje vaje ponoviti.

Nedeljo in ž njo vsesokolski zlet je zaključila zvečer niz raznih prireditev,

med katerimi gre prvenstvo ogromnemu koncertu na zletišču. Nastopilo je 400 vojaških glasbenikov, koncert pa je poslušalo okrog 40.000 ljudi.

Tekom noči in tekom včerajšnjega dneva so se začele sokolske čete zopet razhajati. Vsako uro odpelje z beograjske postaje po več posebnih vlakov, iz luke pa odhaja parnik za parnikom s Sokoli in drugimi gosti.

V naslednjem objavljamo o krasnih in nepozabnih zadnjih dveh dnevih zmagoslavne sokolskega praznika nekatere podrobnosti, večinoma kot ponatis iz »Ponedeljka«.



Nj. Vel. kralj Aleksander je prijezdil med špalirjem četrtmilijonske množice pred saborno cerkev k vidovdanski zadušnici - Nj. Vel. kraljica Marija se pelje v spremstvu dvorne dame ge. švrljugove



več tuc vsem silnim množicam, ki so se te di zgrnile v prestolnico iz vseh pokrajin Jugoslavije in iz mnogih prijateljskih zavezniških držav. Po statistikah železniške uprave in paroplovnih podjetij je prišlo čez praznike v Beograd nad 60.000 ljudi. Okrog 25.000 med njimi je bilo Sokolov in Sokolic, drugi so bili prijatelji Sokolstva, ki so prišli iz blizu in daleč v jugoslovensko prestolnico.

Glavni prireditve zadnjih dveh dni vsesokolskega zleta so bile sobotna vidovdanska svečanost, nedeljski sokolski manifestacijski sprevod in na oba dneva popoldne javna telovadba.

Na Vidov dan se je vršila v saborni

cerkvi. Telovadbi so prisostvovali tudi Nj. Vel. kralj in kraljica ter prestolonaslednik Peter, ki je bil kot starešina Sokola kraljevine Jugoslavije v sokolskem kroju. Zletišče je bilo prenatrpano. Razprodani so bili prav vsi prostori okrog 50.000, robove telovadišča pa so zasedli tisoči Sokolstva, ki niso nastopali pri javni telovadbi. Ko je prispela v dvorano loža kraljevske rodbine, vnovič pozdravljena z viharji navdušenja, so nastopili na telovadišču vsi telovadeči jugoslovenski Sokoli in Sokolice, češkoslovaško Sokolstvo ter delegacije drugih sokolskih organizacij in zavezniških armad. S pomembno poslanico je Nj. Vel. kralj Aleksander izročil Sokolstvu

v osem kilometrov dolgem sprevodu med špalirjem množič, ki jih cenijo na 200.000 glav in ki so prirejale Sokolom in Sokolicam, posebno pa še slovan-skim bratom in sestram, neprestane ne nepopisne ovacije. Sokolstvo s svoje strani je enako prisrčno in vzhičeno odzdravljalo, zlasti pa na vse mogoče načine dajalo duška svojemu veselju pred slavnostno tribuno, s katere so, obdani od častnih gostov, gledali sprevod kralj, kraljica in prestolonaslednik.

Med sprevedom so krožila nad Beogradom letala aeroklubov Male antant-e. Aeroplani so letali v skupinah po tri, štiri in pet letal, skupno pa jih je bilo dvajset. Burno aplavdirani od stotiso-

250.000 ljudi pozdravlja kralja in kraljico

Triumfalni pohod kralja in kraljice po beograjskih ulicah ob priliki vidovdanske zadušnice v saborni cerkvi -

Beograd, 29. junija. Z množestvenimi posebnimi vlaki so prihajali v Beograd zadnji tisoči gostov z vseh strani naše države, ko je napočilo zlato jutro sokolskega Vidovega dne. Na obzorju se je komaj svitalo, a po beograjskih ulicah je vladalo že živahno vrvenje. Desettisoči so se valili s periferije proti centru in proti sokolskemu stadionu,

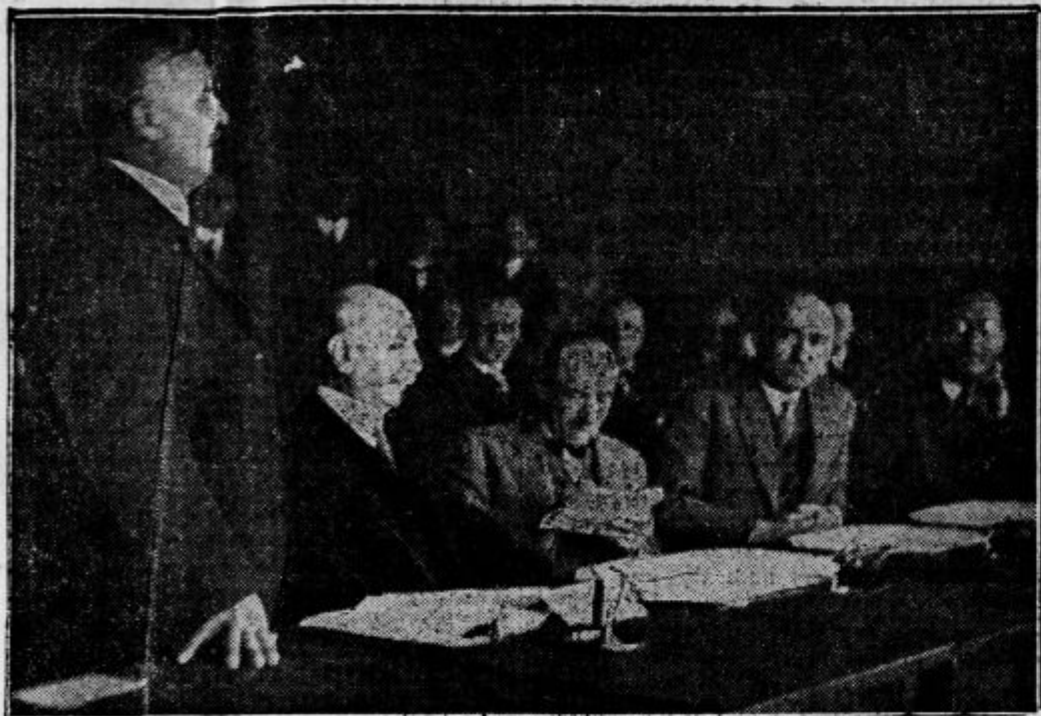
kjer so že ob 7. jutraj priče le vežbe za popoldanski javni nastop Kralja po 8. pa so ostali na stadionu telovadci sami, kajti vse ostalo občinstvo in Sokolstvo se je zgrnilo proti saborni cerkvi in proti kraljevemu dvorcu, da prisostvuje

svečani zadušnici za padle heroje in da pozdravi kralja in



Sokolstvo iz Slovenije v sprevodu: na levi prvi oddelki kranjske župe, v sredi članice v narodni noši, na desni prvi oddelki mariborske župe

Naši kraji in ljudje



Zaključna seja novinarske Male antante v Štrbskem Plesu; v sredi za mizo zmanj ministri Mironescu, Beneš in Marinković



Prihod ministra Marinkovića v Štrbske Pleso; — od leve na desno: Beneš, ga. Marinkovičeva, ga. Beneševa, Marinković

Velika potreba agronomov

Marsikateri absolvent srednjih šol se ne more odločiti, katero pot v življenju bi si izbral. Tu hočemo opozoriti na stroko, ki potrebuje precejšnje število kvalificiranih moči. To je agronomski študij.

Z novimi zakonom o pospeševanju kmetijskega, ki je lani stopil v veljavo, se je na novo organizirala kmetijska služba v državi in s tem se je odprla pot za službe kmetijskim strokovnjakom z visokošolsko izobrazbo. Kakor je v vsakem srečnem akademsko izobražen zdravnik, živinozdravnik, stavbeni inženjer itd. istakto je upravičen tudi agronom-inženjer ki naj vodi celotno pospeševanje kmetijstva v kraju. Zal je premalo izsolanih kvalificiranih moči.

Toda ne primanjkuje jih samo v sreskih službah, temveč tudi drugod, posebno pri znanstvenem in poučnem delu. Tako se kmetijske šole ne morejo obvarovati, ker ni dovolj učenih moči, potrebujejo jih kmetijsko-poskusne, fitopatološke, semenogojne živinorejske postaje in drugi zavodi. Iz tega se torej vidi, da se agronom-absolvent udeležuje lahko na najrazličnejši način in si poljubno izbere tisto panogo, ki mu najbolj ugaša. Specializira se lahko v poljedelstvu, živinorejstvu, mlekarstvu, sadjarstvu, vinarstvu, agrikulturni kemiji kmetijski tehnologiji, združništvu in kmetijskemu gospodarstvu.

Kakšen študij pa zahteva agronomija? Za vstop na visoko kmetijsko šolo je potrebna matura humanistične, realne gimnazije ali realke. Visoki kmetijski šoli sta v naši državi dve, in sicer v Zagrebu in Beogradu, ki tvorita posebno fakulteto tamonjšini univerzi. Študij traja štiri leta in je uvrščen v isto stopnjo kakor ostali študiji na univerzah. Po dovršenih izpitih dobi absolvent naslov inženjerja; če pa napravi še dizertacijo, si zasluži tudi naslov doktorja. Po dovršenih študijih si absolvent vstopne kmetijske šole izbere lahko različne stroke za svoj nadaljnji poklic. Če želi vsopiti v državno službo, mora pa vsakakor dovršiti najmanj dveletno prakso na kakem kmetijskem veleposredu, da si svoje teoretično znanje izpopolni s praktičnim delom. Za to prakso poskrbi navadno že kmetijsko ministrstvo. Šele z dovršitvijo kmetijske prakse je kmetijski strokovnjak inženjer agronomije usposobljen delovati v poklicih, ki imajo nalogo pospeševanja kmetijske produkcije in zboljševanja kmetijskega gospodarstva.

Razen v državni, najdejo agronomi zaposlitve tudi po zasebnih službah kot oskrbniki veleposredu, kot uradniki pri zadrugah, zadrugah zvezah, kmetijskih združenjih, v tvornicah za kmetijske potrebščine in v drugih podjetjih, ki se pečajo s kmetijskimi predmeti.

Agronomski stan ni prav lahok, zahteva mnogo potrpežljivosti, obilo idealizma in posebno ljubezen do narave. Kdor tega nima, bo težko v njem uspel.

Predvsem so za ta stan posrečni sinovi kmetijskih staršev, ki so že od mladosti v stalin stikih s kmetijstvom, z zemljo, z rastlinstvom, živalstvom. Samo tisti uradnik ki čuti s kmetom in ki pozna njegove težave lahko nudi pomoč in nasvet v težavah njegovega stanu.

Toda tudi za meščanske sinove se dobe mesta v agronomski stroki in sicer predvsem na znanstvenem polju, na raznih kmetijskih znanstvenih postajah, v tovarnah in v sličnih obratih. Vendar tudi za ne velja glavni pogoj zanimanje za prirodne vede. S tem je podala kratek pregled agronomijskega študija, ki je pri nas v splošnem še tako malo poznan. Tisti absolvent srednje šole, ki čuti poklic za ta stan, naj si za izbere.

ne, nenadoma pa se je združil in od strahu padel skoro po tleh. Napravil je instinktivno par korakov nazaj, kajti skoro se je zadel ob neznanca tik ob sebru, ki se ni ganil z mesta. Naslednji trenutek je Prijatelj opazil, da je neznanec mrtev in občen za jermen, pritrjen na žebelj v sebru.

Nemalo preplašen je hlevar odhitel iz hleva, kar so ga nesle noge, ter zdirjal na cesto, kjer je pred kavarno »Evropa« obvestil službojočega stražnika. Ta je takoj odhitel na lice mesta, kjer so se med tem že jeli zbirati ljudje iz hiše. Neznanec je bil že popolnoma trd in je bila vsaka pomoč izključena. Pozneje je bila o dogodku obveščena policijska direkcija in je prišla tja komisija, ki sta jo tvorila zdravnik dr. Avramović ter nadzornik Josio Oruden. Zdravnik je ugotovil, da je nastopila smrt že najmanj pred 8 urami. Pri obsešču so našli neke dokumente, iz katerih je bilo razvidno, da se piše Jernej Pušavec, star 34 let in da po poklicu železniški delavec, stanujoč pa v mestni koloniji na Galjevič. Policija je nato obvestila o žalostnem dogodku Pušavčovo ženo, ki je izpovedala, da moža že drugo noč ni bilo domov. Na policijski so se ozclasi tudi nekateri drugi ljudje, ki so videli Pušavca že dva dneva po-hajati okrog na mestu, precej vinjenega. Videli so ga tudi neki stražniki, in sicer na Masarykovu cesti, kjer se je sprehalal, držel kolo z roko, globoko zamisljen. Na dvorišče gostilne »Novi svet« se je pokazal nekalkrat že tekom popoldneva v nedeljo. Vrnil se je najbrž spet pozno ponoči in odšel v hlev, kjer s hle vzal življenje. Kaj je gnalo mladega moža v smrt, še ni popolnoma ugotovljeno. Najbrž pa se je nesreč-než preveč opil, zaradi česar se mu je omračil um in je svoje dejanje izvršil v duševni zmedenosti.

Truplo nesrečnega so po kmetijskem ogledu prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Stare korenine še ne izumirajo

O možu, ki je bil v bitki pri Solferinu leta 1859, in pri Kustozi leta 1866.

Kočevje, v juniju. V lepi vili poleg kočevske osnovne šole stanuje star možakar; hrbet je sicer malo že vposnjen, oči pa zro živo v svet in govorica je jasna, da bi bil človek kmalu v dvom ali ima opraviti z sedemdesetletnikom ali v resnici s petindevetdesetletnikom. Zadnje drži. Gospod Briški ali kakor mu vsesplošno pravijo »ata«, je natanko rojen leta 1835, torej v tistih starih časih, ko je naš narod še tlakoval in desetletni grofom in baronom.

Vstopimo k njemu na obisk. Razgovor z njim je prijeten, teče gladko, vmes hudo-mušnost, ki te preseneča.

»Seveda, seveda: petindevetdeset let sem star. Dolgo dolgo je že od tega, kar sem skakal kot mlad fantek po kostelskih paš-nikih. To so bili res stari časi. Dobro se še spominjam, oči pa moral moj oče na tlako. Eh, eh, včasih ga po ves teden ni bilo domov. V graščino je hodil. Kadar le bi prost, je zadel koš na ramo, pa haki po svetlo krošnjari. Včasih je vzel s seboj kakšnega nas fantinov.

Ravno osemindesetdesetega leta je bilo, ko je prišla tudi vrsta name. Pa sva jo mahnila z očetom na Hrvaško in Madžarsko. Peš, seveda. Takrat ni bilo še želez-nic. Malo smo se potegnili s postiljoni, drugače pa vse peš.

Cudni so bili takrat časi. Ljudje so bili razburjeni in na Hrvaškem in po vsej Ma-džarski sva srečevala soldate. Menda jih je vodil en hrvaški general. Čakaite. Ja, tisti general je bil, ki so ga postavili potem na železnem konju sredi Zagreba.

Ko smo nazaj prišli, je oče povedal cel vasi, da ne bo nikoli več hodil na tlako. »Zdaj je kmet tudi enkrat gospod ratal«, je rekel in vsa vas je bila zadovoljna.

Ko sem bil dvajset let star, sem bil že sedemkrat na Madžarskem, sedemkrat peš v Segeđu. Sombatelji in tudi v Peči. Go-voril sem madžarski in nemški kakor da bi bil rojen Madžar in Nemec. Še danes znam oboje. Ravno sem se osmih napravil na Madžarsko, ko sem dobil poziv, da moram cesarja služiti. Pa sem šel. Dvanajst polnih let sem bil pri soldatih. Bil sem v dveh velikih vojnah. Pri Solferinu leta 1859, je bilo še najhuje. Taliani so bili divji in tu-da mi nismo odnehal. Posebno mi Janezi. Pri Kustozi sem bil ranjen. Ampak čisto po neumnem. Nastavljal sem se in stre-ljal, da se je okrog mene kar kadilo. Po-tem sem začutil, da sem za vratom mo-ker. Vlegel sem se in potipal. Pa je bila kor, Talijan mi je odnesel vso kožo in malo mesa z vratu.

Bil sem porvaljen od samega generala Filipovića. Kakor je bilo dolgo, pa je bilo pri soldatih še najbolj lušno. Bili smo lepo opravljeni, dobro plačani, tobaka kolikor smo hoteli in tudi deklet za soldate ni manjkalo...

Pri tem se je hudo mušilo nasmehovati. Vi-dejo se je, da se je docela uživel v tiste stare čase Radetskejeve slave in poguma kranjskih Janzov.

»Ko sem sletel soldaško bluzo, sem po-



Kolesarska handicap dirka Triglavskega pododpora na 72 km dolgi progi Ljubljana-Grosuplje-Krka-Stična-Grosuplje-Ljubljana. Najboljši vozači od leve na desno: Erdel Beneš (kol. bataljon), Ivan Valant (kol. Ilirija), smagovalec Poliček Fr. (SK Bratstvo Jesenice in Zgur Aleks (kol. Ilirija).



Kdor ga rabi
ta ga ceni

stal birt. Ljubljanski birt sem bil in v Florjanski ulici sem točil polnih šestindri-deset let dobro dolensko pa tudi štajer-sko vino. Menda sem tudi najstarejši ljubljanski meščan, če ni župan Grasselli sta-rejši, pa ne verjamem.

Pri meni v Florjanski ulici so se shajali in ustavljali vsi postiljoni iz Dolenske. To je bilo veselo. Zmeraj novi gostje, troben-tanje postiljnov in veselji ljubljancani. V Ljubljani sem se tudi oženil z Ljubljancan-ko. Deset otrok sva imela, a me ni nobeden preživel.

Zdaj živim tukaj kakor vidite in uživam gostoljubie mojih vnukov.

Zanimalo me je, kako je dočkal toliko starost.

»Kako? Sam ne vem. Užil sem v življe-nju toliko gorja. Tiste pešhoje na Madžar-sko za fantalina kakor sem bil jaz, niso bi-

le nobena luksuzna potovanja. Pri soldatih je bilo včasih tudi hudo. Kot ljubljanski birt sem veliko pil in kadil, ker sem moral. Ta-krat se je še veliko več pilo kakor zdaj. Vidite, pa sem je ucajal tako starost kakor mlakateri.

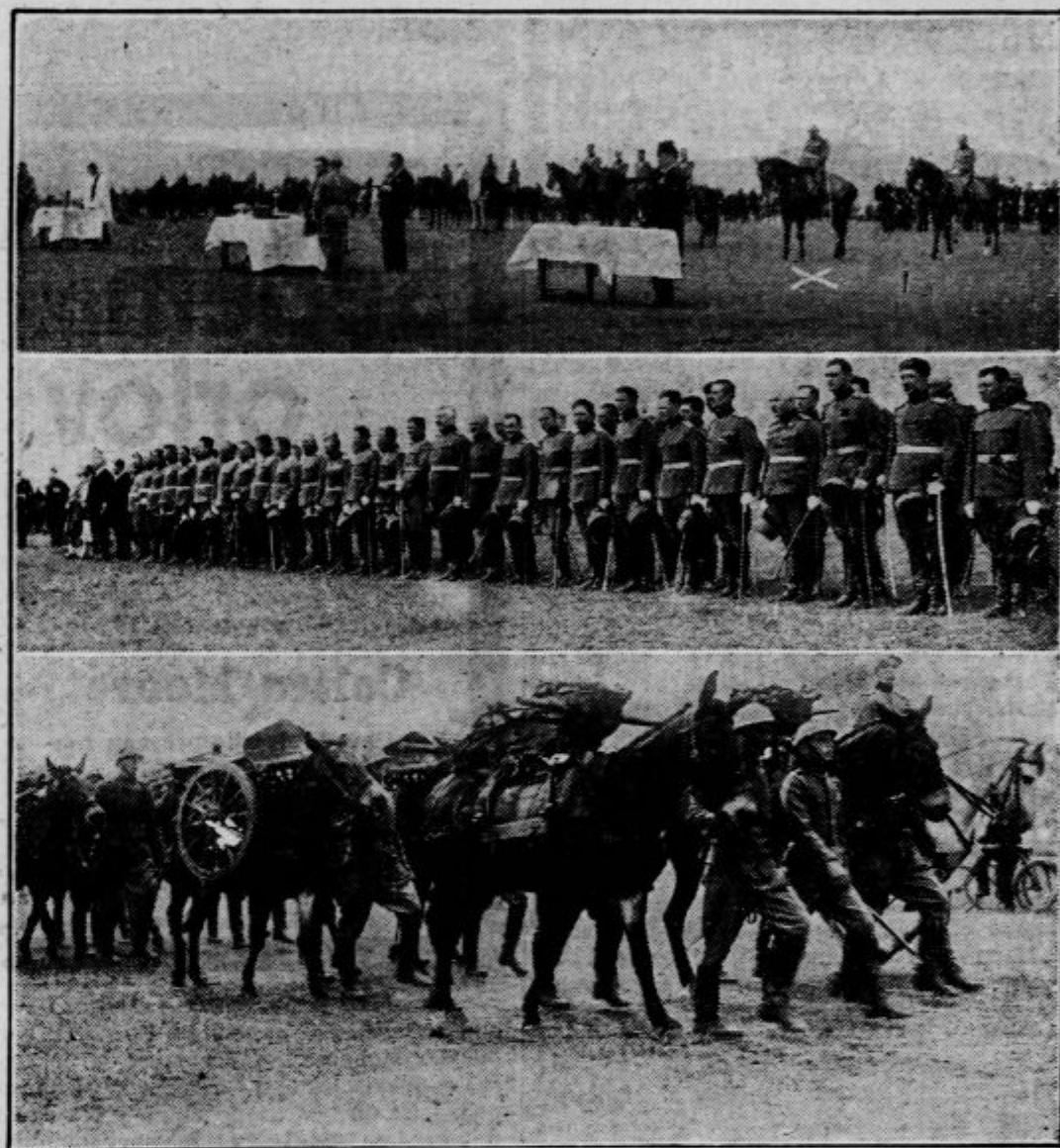
»In še boste ucajali, ata! Sto let boste ucajali.

»Bog me varuj! Sit sem življenja in rad bi že legel poleg svoje rajne in poleg svoj-ijh otrok. Sam ne vem, zakaj me Bog še toliko časa drži na svetu.

Končaj je. Zgodbe, ki jih je še vmes pravi-l o svojih soldaških doživljajih, so ga bile pozivile. Spominjal se je imena in pri-imke vseh svojih komendantov in soldaških kameradov. Vedel je za najmanjšo avan-turo ki jo je doživel.

Možakar je za petindevetdeset let izred-no dobro ohranjen telesno in tudi duševno.

Vidovdanska parada na vojaškem vežbališču



Zgoraj: Pravoslavni, katoliški in muslimanski svečenik pri obrednih mizah. Zada na konju divizijski general Sava Tripkovič in njegov pomočnik gen. Popović. Za njimi oficirski zbor, zastopniki oblastev in ostalo občinstvo. V sredini: Oficirski zbor ljubljanske garnizije z mnogimi rezervnimi častniki pri parad. Spodaj: Gorska artiljerija.

Je boljše in cenejša je
PALMA
zdravilna grenka voda.
DOBIVA SE POVSO

Čudna drama mladega parčka

Ponoči okrog 1.45 se je odigrala na Kar-lovškem mostu prava filmska drama, ki se je začela v dveh mladih srcih, končala pa v vodi oziroma v bolniških posteljah.

Okrog 1. je opazil službojoči stražnik na Dolenski cesti mlad, prehajajoči se par. Fant in deklet sta odšla pozneje v smeri pro-te Karlovškemu mostu, odkoder se je na-enkrat začelo klicanje: »Na pomoč!« Straž-nik je takoj odhitel proti mestu, kjer je že opazil stati v bližini dva mlada fanta, ki sta tekala ob bregu ter vpila, da sta v vodi dva, in sicer fant in deklet. Stražnik Pulec se je takoj zasulakel ter odhitel do bližnje hiše po dolgo vrvi, naker se je podvizal nazaj in vrzel vrv, ki sta jo držala mlade-niča, v vodo, da sta se je prišla mlada ob-upanca. Med tem je stražnik odhitel na stražnico in telefoniral po pomoč na rešilno postajo. Reševalci so se podali na most z avtomobilom. Na mostu in obih bregovih Grubenjevega prekopa se je do takrat na-vzlic pozni noči uni nabrala večja množica, ki je razburjeno opazovala reševalna dela. Fant in deklet sta se krčevito optre-mala vrvi ter kama v vodi in kričala, naj postopajo hitreje. Ti so do takrat že dviz-nili lestvo ter jo spustili do vode. Ker sta bila oba že popolnoma obnemogla, v voli sta bila že nad pol ure, so ju morali gasi-čci sami dvigniti iz vode ter ju spraviti na var-no na most.

Bila sta to 19-letni kemozar Igor Z., stan-jujoč v Škofji ulici, ter 16-letna hčerka mitriškega nadzornika Ivana B.

Kakor je pripovedoval fant, se je odigra-la drama na naslednji način: Oba sta se našla že popoldne in sta obiskala v Rožni dolini fantove sorodnike. Pozneje sta od-šla zopet v mesto in se pogovarjala razne stvari. Zvečer je deklet izlavlilo, da se skoro ne upa domov, ker jo bo mati oštevala. Hodila sta sem in tja nekaj ur, naker s'a se zaradi nekih malenkosti sprekla. Priš-edši na most se je Ivanka brez besedi po-gnala čez most, naker je fant brez okle-panja skočil za njo, da jo reši. V vodi jo le srečno pograbil za obklo in jo privlekel do stebra, ki gleda iz vode. V vodi se je de-klet branilo še dalje in hotelo na vsak na-

čin, da umre. K sreči pa je prišla pravo-časno pomoč in so ju rešili ter spravili do-mov. Čudna tale naša mladina!

Okradeni Amerikanec

Ljubljana, 30. junija

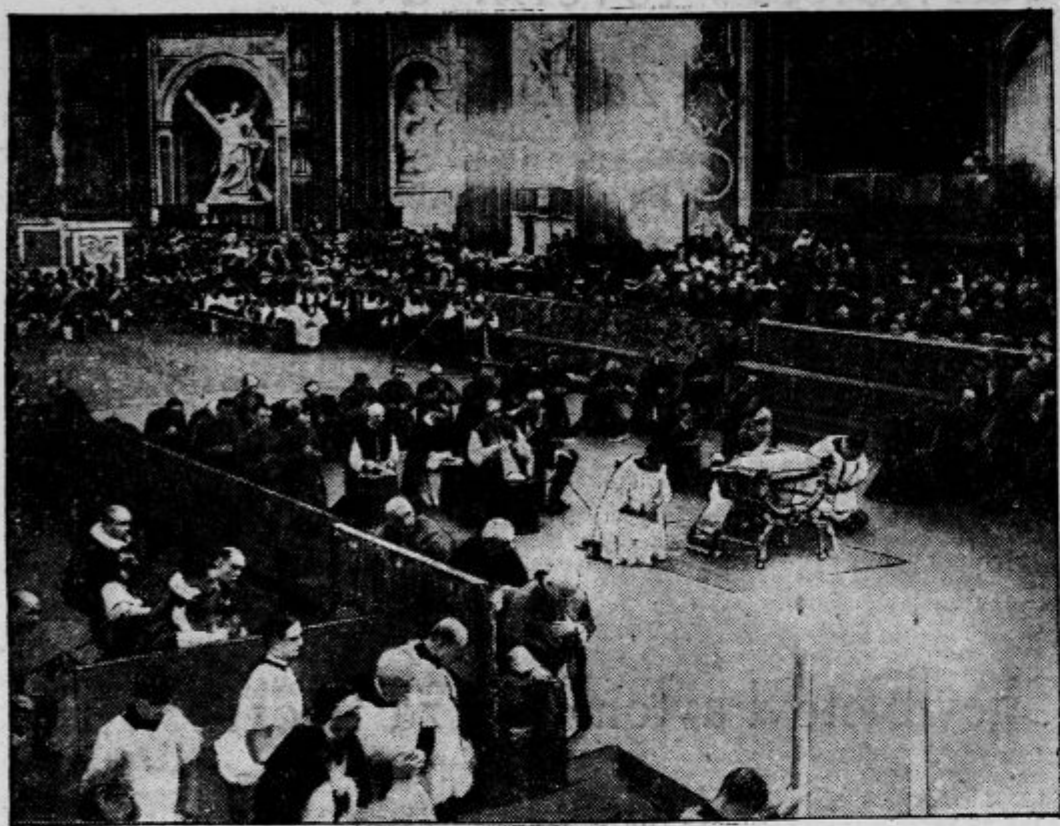
Vlak je drdral venomer dalje, puščal za-daj male postaje in hite proti Ljubljani. »Sakra — pa smo spet doma!« Je vzklil-nit Amerikanec Ivan K., doma iz Laz. Sora-vil je kovečve v kolodvorski garderobi, od-šel na pivno, nato pa stopil v bližnjo menial-nico, kjer je zamenjal 104 ameriške dolarje za dinarje. Nato se je ogledal in videl, da ima prazne čevlje. Stopal je nekaj časa pred kolodvorom in opazil snažice čevljev. »Ta-le bo najbolje pripraven!« si je mislil ter si izbral na videz najbolj dobrodušnega, pre-cej rejenega snažilca. Oni je bil vesel posla in je čistil čevlje, da so se kmalu svetili ko luč. Vmes sta se Amerikan in snažilec prijetno pogovarjala. K. mu je razkril, da je baš pred nekaj urami prispel na domača tla iz daljine Amerike. Povedal mu je dalje, da je radoveden na novo Ljubljano in da bi se rad malo pozabaval. Pripravljen na se žrtvovati tudi nekaj 100 Din. Snažilec so se zaiskrile oči. Kar brž je pometal ščetke in drugo orodje na kuo ter vse zaprl v zaboji, nato pa skočil na noze ter povabil Amerikanca s seboj. Znašla sta se po krat-kem sprehodu v mestu, kjer je snažilec po-klikal nekega izvoščaka, posadil Amerikanca v kočijo in prisedel se sam. Kočija je po-gnala, ju vozil nekaj časa okrog po mestu, nato pa zavil proti Trnovem, kjer so se ustavili v neki gostilni ob Ljubljani. Napravili so pozneje še več postaj in se povsod vsi privoščili, kolikor so si ga mo-gli. Na večer so se ustavili veseljaki spet v neki gostilni na Krakovskem nasipu.

Neprevidni K. se je naposled tako opil, da mu je postalo skoro slabo. Skušal je za-spati, kar pa ni šlo in slednjič ga je zmanj-kalo. Meča je srečal okrog 12.10 blizu glav-nega kolodvora stražnik, kateremu je jel K. tožiti, da je okraden. Navedel je, da se je malo poorei zrušil iz neke gostilne v Tr-novem. Kako je prišel ven, niti sam ne ve, ne ve pa tudi, kako je prišel ob listnico, v kateri je imel še nekaj nad 5000 Din.

V tatinski zadevi je policija uvedla stro-go preiskavo, ker se vidi, da so se tatovi, ki so obrali nesrečno žrtv, medsebojno sporazumeli.

Naval krvi, tesnoba srca, zasoplenost, tesnoba, dražljivost živcev, migreno, otoplost, nespanje odpravimo kmalu z uporabo naravne »Franz Josefove gren-čice. Znanstvene ugotovitve potrjujejo, da služi »Franz Josefova voda pri zaga-tenju vseh vrst z najboljšim uspehom.« »Franz Josefova grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgo-vinah.

Iz življenja in sveta



Papež Pij XI. je težko obolel

kakor smo poročali tudi v našem listu. Še tik pred obolenjem ga je ujel fotograf aparat med službo božjo v baziliki Sv. Petra.

Zadnji kaiser

Pogledovali smo od naših oddaljenih prednikov vero v Beloboga in Črnoboga. Wilsonovih štirinajst točk nam je pomenilo ob koncu vojne ideal pravičnosti, in vsi smo bili prepričani, da je povzročil hudobni cesar Viljem svetovno vojno, ker je smatral avgusta leta 1914 za najpripravnejši trenutek, ki bo uresničil njegove načrte o svetovnem gospodstvu. Nova zgodovinska znanost je bolj previdna. Tragični boj predsednika Wilsona z versailleskimi diplomati kaže tudi sovraštvo v vojni obubožane Evrope napram bogati in objestni Ameriki. Postava zadnjega kaiserja izgubi svojo demoničnost v luči novih podatkov, ki jih daje nova Murretova knjiga »Guillaume II., Pariz, Grasset, 1930.

»Težko stališče imam!« je nekoč tožil Bismarck. »Če reče kmet: hi! ali hoti! razume vol, da mora voziti desno ali levo. Toda naš stari (Viljem I.) ne razume ene hijs, ne hota. Naj bi se rajši z igrami zabaval, namesto, da čita državne listine!« Bismarck je vodil vso nemško politiko, četudi je včasih ostal brez večine v državnem zboru. »Naj me le



Predsednik Harding zastrupljen?

V Ameriki vzbuja ogromno sanzacijo knjiga spominov nekega bivšega detektiva, ki namiguje, da je bil državni predsednik Harding († 1923.) zastrupljen od svoje ljubosumne žene. Njegove smrti res niso nikoli natančno pojasnili. Na sliki Harding in njegova žena.

Mark Twain: Zgodba o hudobnem dečku

Bil je nekoč hudoben majhen deček po imenu Jim — čeprav se vam bo zdelo, če pazno premostrite šolske čitanko, da se hudobni mali dečki vedno imenujejo James. Čudno, ampak resnično! Ta se je imenoval Jim.

Ni imel bolne matere — bolne matere, ki bi bila pobožna in ki bi bolehalo na sušici, ki bi rajši ležala v grobu in bi jo držala samo velika ljubezen do lastnega otroka pokoncu, ljubezen in strah, da bi svet ne ravnal mrzlo in strogo z njim, če bi ona odšla. Večina hudobnih dečkov iz čitank se imenujejo James in imajo bolno mater, ki jih polaga nežno v posteljo, jih uspava s sladkim, toječim glasom, jih poljubijo, ko zaspijo, in potem po kleknejo ob postelji in se zjočejo. Pri tem dečku pa je bilo vse drugače. Ime mu je bilo Jim in njegovi materi ni bilo nič hudega — nič sušice ali kaj podobnega. Prej bi jo imenovali robustno, pobožna ni bila prav nič in glede Jima si vrhu tega ni delala nobenih skrbi. Menila je, če bi si tihih zlozil, ne bi bila škoda velika. Vedno mu je spat ukazovala, nikoli ga ni poljubila, nasprotno, za ušesa ga je prijala, kadar ga je hotela ostaviti.

Nekega dne je ukradel ta mali deček

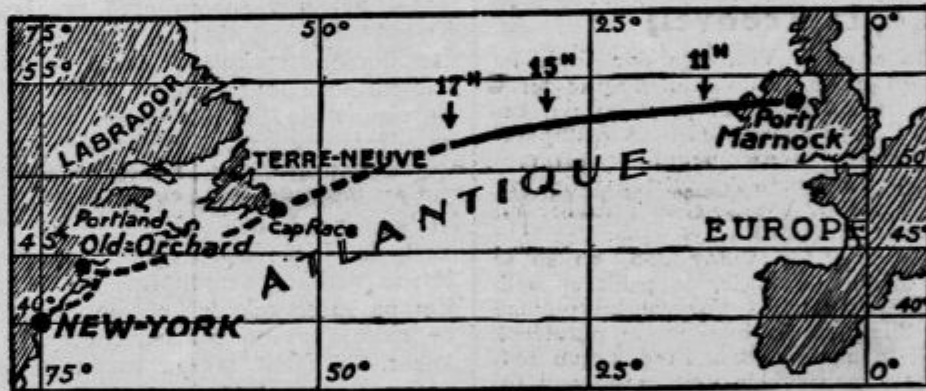
poskusijo poslati v pokoj, se je nekoč odrezal za kratke vlade Friderika III. »ne bom podpisal tega ukaza pa videl bom, kdo me bo za to zaprl!« Uslužni nemški pravniki pa so skovali nauk o cesarjevi nadstrankarski državni oblasti, da bi opravičili dejansko stanje. V imenu tega »monarhističnega načela« je odslavlil Viljem II. Bismarck, ko mu je ta zrastel čez glavo. Tako je nastopila Nemčija usodno pot. Po Bismarcku so se vrstili brezpomembni državni kancelarji: Caprivi, Hohenlohe i. dr. V resnici pa so vodili nemško politiko malo znani in zelo dvomljivi ljudje: krščansko socialni in protizidovski parstor Staker, pustolovec grof Koscielski, ki ga je izključilo poznanjsko plemtvo iz svoje srede (od tedaj ni maral Viljem Poljakovi!) in za protinaraven greh odstavljeno grof Eulenburg. Ta je bil še najpametnejši od Viljemovih »Rasputinov«. Padel je kot žrtve nekega barona Holsteina, ki je bil glavna oseba tudi pri Bismarckovem polomu. Holstein, mož s kriminalno preteklostjo, je imel na cesarja neomejen vpliv. Viljem je ostal zvest njegovim nasvetom tudi po njegovi smrti. Ta pustolovec je cesarju narekoval, naj Rusijo prepriča, da si poišče srečo na Daljnem Vzhodu, dočim bi si naj zagotovila Nemčija »mesto pod solncem« na Bližnjem Vzhodu: v Turčiji ali Maroku. Po njegovem nasvetu je poslal Viljem med bursko vojno »ljubljeni babiči«, kraljici Viktoriji, lastnoročen »načrt poti do zmage«, a obenem je vabil Rusijo in Francijo, naj izrabita isto vojno, da za vselej »obglavita britansko ošabnost«. Napačno bi bilo misliti, da je povzročila Viljemova osebna politika svetovno vojno. Viljem nikoli ni imel lastne iniciative. Vojna je imela bolj preproste in globoke vzroke. Nemčija je pogrešala vodilne osebnosti Bismarcka, ki bi stal na čelu za diktaturo prirojenega državnega aparata. Državni zbor je bil brez moči. Na ta način si je prilastil najvišjo oblast generalni štab, ker ni bilo Bismarcka, ki bi ga ukrotil. Viljem osebno bi se zadovoljil z ognjevitimi govori: premalo je pomenil kot osebnost, da bi ustvarjal usodne dogodke. Njegov kancelar Bethman-Hollweg je nedvomno hotel mir. Zgрозil se je usodnega avg. 1914. in ponavljal venomer: »To je kakor plaz! Ničesar ne razumem: saj so se vendar izjavile vse vlade za mir!« A kancelar ni imel nobenega vpliva. Sploh ni bilo na Nemškem nobene najvišje oblasti, ki bi se izjavila za vojno ali proti vojni. Plaz se je zrušil zato, ker je smatral generalni štab, da je napočil ugodni trenu-

tek za vojno napoved. Nihče ni ngovarjal vojnemu vodstvu. Sele med vojno, pod vplivom nepričakovanih izkušenj, je pokazal Viljem prvič v življenju osebno iniciativo: izkazal je isto lahkomi-selno dvoreznost, ki je bila značilna za rajnega Holsteina. Admiral Tirpitz toži v svojih spominih, da mu kaiser ni dal v odločilnem trenutku izrabi mornarice. Nemški reakcionarci so še sedaj prepričani, da so radi tega izgubili zmago. Zdaj pa vemo iz Viljemovih lastnorčnih zapiskov, da je štedil mornarico za drugo vojno. Nemčijo je smatral za Rim in Britanijo za Kartagino. Pod vplivom klasičnih spominov je sklenil, da bo izvojevala Nemčija v prvi vojni 1914—1918. samo gospodstvo na celini. Sele potem, na čelu vseh celinskih držav, bi morala nenadno napasti Anglesko in v drugi vojni »skleniti zadnji račun.« Dogodki so preprečili nadaljnji razvoj tega »maksimalnega načrta,« ker Nemčija ni zmaga. A Viljem je imel še drug »minimalni« načrt za primer poraza in ga je res izvršil. Pravočasno se je obrnil na angleškega kralja in ga spomnil, da je z njim v sorodstvu! Vpliv angleškega dvora mu je omogočil beg v inozemstvo. Pod tem vplivom mu je Holandska ponudila zavetišče in odklonila njegovo izročitev, ki jo je zahteval Lloyd-George, »da bi bil Viljem obošen kot vojni krivec.« Ti novi podatki govore zadosti jasno, zakaj je kaiser dokaj hladnokrvno zavrnil »zadnji nasvet« generala Groenera, »naj gre v strelske järke in žrtvuje življenje na polju slave, da reši dinastijo.« Namesto bojevitve napol pravilne postavbe vidimo zdaj v zadnjem nemškem cesarju prav majhnega, brezmočnega človeka. Ni bil netilec svetovnega požara temveč samo šibka bilka v vetru.

Dežne plašče

za gospode v največji izbiri, dalje propisne za oficirje ter sive za organe finančne straz — prodaja najugodnejše
DRAGO SCHWAB, LJUBLJANA

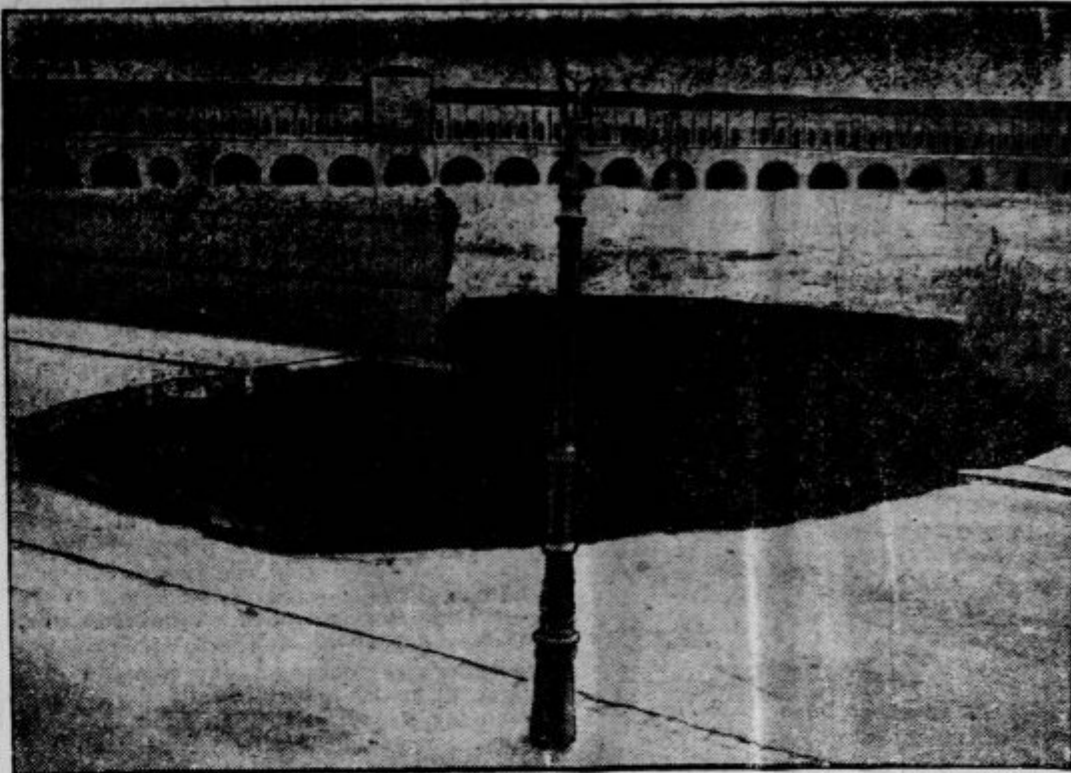
Kapitan Kingsford Smith je preletel Ocean



Zgoraj: Pot, ki jo je napravil njegov slavni enokrovnik »Južni križ«; na desni: kapitan Kingsford Smith.

Stoletnica šivalnega stroja

Prvi šivalni stroj je zgradil leta 1830 pariški krojač Timonnier. Stroj se nahaja zdaj v pariškem obrtnem muzeju in ima sedanjemu harmoniju slično zunanost. Timonnier je prijavil svoj izum v patentiranje ter je naredil 80 teh nerodnih visokih zabojev z velikanskimi iglami za francosko vojno ministrstvo. A šivilje in krojači, ki so do takrat izdelovali vojaško obleko za francosko armado, so se zbal, da jim bodo stroji odvzeli kruh. Prihrumeli so v delavnico in ponovili znani prizor iz upora angleških tkalcev: razbili in uničili so stroje, v katerih so videli svoje tekmece. Izumitelj Timonnier je umrl v revščini. Njegov izum je doživel vstajenje v izboljšani obliki še le po njegovi smrti okrog l. 1860, potem pa je v kratkem času zavojeval ves svet.



Zemlja se odpira ljudem pod nogami

Pod delavsko naselbino nad rovom »Hagenbeck« pri Essenu (Nemčija) se je nenadoma začela odpirati zemlja. Požrla je nekega otroka, ki ga niso mogli rešiti radi nevarnosti novih udorov.

Svojevrsten rekord

Veletrgovec Whittier iz New Yorka je nedavno nehoti postavil nov svetovni rekord. Pripeljal se je iz Amerike v Evropo, se mudil na našem kontinentu ravno deset minut, pa se zopet odpeljal nazaj čez Ocean v Ameriko. Prvotno tega ni nameraval, ker se je odpravil v Evropo po kupčijskih poslih, deloma pa tudi na razvedrilo in oddih. Vozil se je z razkošnim orjaškim parnikom »Aquitania«, a ko se je parnik že bližal francoski obali, je trgovec prejel brezlično brzjavko, ki ga je nujno klicala nazaj v New York. Američan se je hitro odločil in ko je »Aquitania« naslednje jutro pristala v Cherbourgu, je bila njegova prva stvar, da se je informiral, kateri parnik prvi odhaja v Ameriko. Povedali so mu, da je od sosednjega pomola ravnomar odplul parnik »Leviathan«. Trgovec je skočil v bližnji motorni čoln in v par minutah dohitel odhaja-joči parnik, s katerim se je takoj zopet vrnil v New York. Mudil se je v



Inženjer Rauter

Je postal po izgonu majorja Pabsta vodja avstrijskega Heimwehra.

Moderni izrodki

Dokaj premožni kmečki posestnik Rafael Martinez v južnofrancoskem departementu Aude je lastnoročno zadel svojo petletno hčerko, ker se mu je zdela pregrda. Zverinski oče je pobegnil od doma, pač pa je policija prišla in zasilila njegovo ženo, mater umorjenke. Ta je mirno povedala, da je storil njen mož popolnoma prav: »Otrok je bil tako grd, da je moj so-prog iz usmiljenja končal njegovo življenje. Zenske morajo biti lepe. A moja hči bi zrastle kot strašilo. Vsako leto izvolijo pri nas »kraljico vinskih gorice«, ki dobi lepo častno darilo. Ali ne bi bilo mučno za nas stariše, ako bi se naša hči nikoli ne smela udeležiti te tekme?? Saj bi zasmehovali vsi ljudje našo hišo!«

Tako je postalo ubogo dekletce in-tev manjše lepote tekem.

Pocen in vendar najboljša je

Severjeva otomana

32 peresi v sedežu in 4 v zglavju.

Velikost 185 x 78 Najboljši materijal

Cena 570 do 850, po izbiri preobleke.

Zahtevajte vzorce!

SEVER RUDOLF, Marijin trg št. 2.



ključ do shrambe, splazil se je vanjo in se dočrno namazal z mezo; da bi mati takoj ne spoznala primanjkljaja, je napolnil pisker s katranom. Pri tem ga ni obšla nenadna preplašenost in nič mu ni šepetalo: »Ali je prav, da si materi nepokoren? Ali ni groh, da delaš tako? Kaj se zgodi s hudobnimi malimi dečki, ki se na skrivaj obližujejo od meze svoje ljube, dobre matere?« In potem ni pokleknil sam zase in si prisegel, da ne bo nikoli več hudoben, narkar bi se dvignil z olajšanim veseljem. Stopil k materi, ji vse povedal, jo prosil za odpustanje in bi ga potem blagoslovila, pri čemer bi ji solze ponosa in hvaležnosti prosile oči. Ne, to se pač primeri vsem hudobnim dečkom v knjigah, ampak čudno, z Jimom je bilo povsem drugače. Pojedel je mezo in menil v svojem grešnem prostanskem načinu, da je to prekrasno, prišel je katrana in tudi to se mu je zdelo prekrasno in menil je smeje se: »Stara se bo kaj ljutila, če bo opazila.«

In ko je opazila, je trdovratno tajfil, da bi o stvari kaj vedel, in pretepla ga je čvrsto in on je vpil, kar se da. Vse na dečku je bilo čudno, vse se je go-dilo čisto drugače, nego običajno pri hudobnih Jamesih iz knjig.

Nekega dne je splezal na sosedovo jablano, da bi jabolka kradel. Ni si zlo-mil noge, ni padel in si pri tem zlo-mil

še roko; domači pes ni planil vanj; ni ležal cele tedne v bolnišnici, da bi vstal potem skesan in poboljšan. O ne! Narkradel je toliko jabolk, kolikor je sam hotel in ja stopil čisto zdrav na tla. Tudi z domačim psom jo je kmalu uredil s tem, da je zagr kos ope-ke vanj, ko se mu je hotel približati. Čudno — nič podobnega se ni bilo še zgodilo v omenjenih knjigah.

Nekega dne je ukradel učiteljev žepni nož in ker se je zbal, da bo odkrit, je vstopil v čepico Georgea Wilsona — sina vdove Wilsonove, čedno-stnega dečka, vzor dobrega malega dečka vsej vasi, ki se ni nikoli lagal, ki je bil materi vedno pokoren, ki je vedno znal svoje naloge in šolo pridno obiskoval. In ko so našli nož v čepici, ko je ubogi George ves rdeč sklonil glavo kakor da ga teži vest, in ko ga je učitelj, bolešno presenečen, obtožil tatvine in se pripravil, da mu da oku-siti šibo po trepetajočih ramenih — tedaj se ni prikazal noben belolasi, častiljivi sodnik, da bi zavpil z imponirajočim glasom: »Pustite tega plemenitega dečka, tam je ničvredni krivec! Sel sem neopaženo mimo odprtih šolskih vrat in sem videl, kako se je zvo-dila tatvina.« In potem ni prejel Jim pravične kazni, častiljivi sodnik ni na-govoril jokajočih učencev, ni prijel Ge-

orgea za roko, rekoč, da je takšen de-ček vreden odlikovanja, ni mu dejal nato, naj pride k njemu in ostane pri njem, da mu bo pisarno pometal, ogeni kuril, opravljal razne poti, drva cepil, pravo študiral in njegovi ženi pri gos-podinstvu pomagal, v ostalem času pa se igral in imel za vse to štirideset centov mesečnega plačila in bil srečen. Ne, to bi se pač primerilo v knjigah, a ne poleg Jima. Stari sodnik ni hipo-ma vstopil, da bi pomagal vzornemu dečku Georgeu iz klešč, in Jim se je tega radoval, kajti Jim je čednostne dečke namreč sovražil.

Najbolj čudno pa je bilo, kadar se je hodil ob nedeljah vozit s čolnom, da ni v vodo padel in da ni prihrumela ne-vihta in da ni strela treščila vanj, ka-dar je hodil ribarit isto tako ob nede-ljah. Oglejte si vse šolske čitanke, pa ne boste našli primera, ki bi bil temu podoben. Nasprotno, našli boste, da se vsi hudobni dečki, ki se vozijo ob nede-ljah s čolni, neizbežno utopijo in da zaloti vse hudobne dečke, ki ob nede-ljah ribarijo, nevihta ter jih ubije strela. Da je Jim temu ubežnil, mi je uganka.

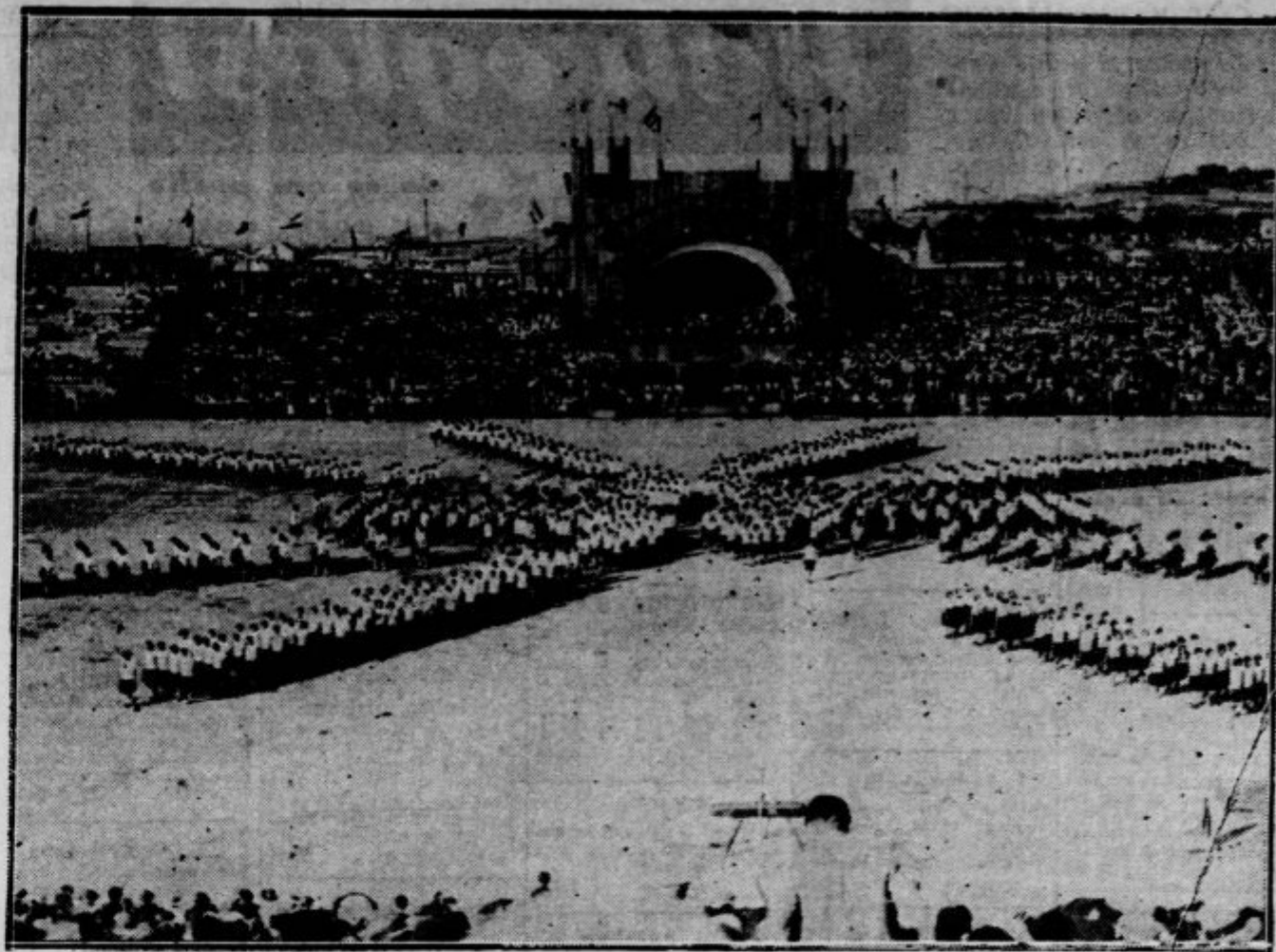
Nič ni moglo dečku škodovati. Po-nudil je slonu v menažeriji pest toba-ka za njuhanje in slon mu ni z rlicem raztreščil črepinje. V omari je stikal za žganjem in nikoli se ni zmotil, da

bi segel po čistilu za čreva. Ukradel je svojemu očetu puško, da je šel na dan Gospodov lovit in pri tem si nikakor ni odstrlel treh ali štirih prstov. V jezici je nabil na vso moč svojo malo vest in ta ni bolehalo vse poletje in umrla naposled z nežnimi besedami odpusča-nja, ki so njegovo zgroženo srce še bolj zgrozile. Ne, prebila je vse to. Po-begnil je na morje, pa ne za to, da bi se ob povratku znašel osamelega in za-puščenega, da bi našel vse svoje drage na tistem pokopališču speče in s trto obraslo domačijo svoje mladosti ostav-ljeno in razpadlo. Ne, vrnil se je pijan kakor kanon in prva pot ga je vodila v gostilno.

Postal je starejši in se poročil, imel je številno družino, ki jo je nekoč po-noči vso s sekiro pobil. Postal je bo-gat s pomočjo vseh mogočih lopovščin in je sedaj najničvrednejši talot v do-mačem kraju, splošno spoštovan in član zakonodajne skupščine.

Kakor vidite torej, ni v nobenem šol-skem berilu takšnega hudobnega Ja-mesa, ki bi imel v svojem življenju tako vražjo srečo kakor ta krešni Jim.

Član Vodnikove družbe, ali si že pridobil družbi enega novega člana?



Nj. Vel. kralj in kraljica ter prestolonaslednik prisostvujejo nedeljski javni telovadbi na izletišču — Naše Sokolice tvorijo pri nastopu zvezdo

(Nadaljevanje s 4. strani.)

vzbujale osobito pozornost. Gorenjski župi je sledila ljubljanska z godbo Sokola I. in s 16 prapori. To je bila po praporih najmočnejša skupina v vsem spredu. Pozornost je vzbujala prav posebno še zaradi tega, ker so nosili na čelu ljubljanskih praporov stari savezni prapor. Ljubljanski je sledila mariborska župa s svojo godbo in 7 prapori. V nadaljnjem spredu je bilo še 13 sokolskih godb in 64 sokolskih praporov raznih jugoslovenskih sokolskih žup in društev. Posebno burno so bili aklamirani Zagrebčani, s katerimi sta šli tudi slovenski sokolski društvi iz Krškega, Rajhenburga in Kostanjevice. Vihar je publika pozdravljala tudi sokolsko župo Reka-Sušak, ki je istotako imela svojo godbo.

Za vojaško godbo je sledila

dolga povorka članic

v istem vrstnem redu. Ko so slovenske članice prikorakale mimo kraljeve lože, so privedle Nj. Vel. kralju tako viharne ovacije, da je zastal ves sprevod in so imeli reditelji mnogo posla, da so jih spravili zopet v vrsto. Med slovenskimi članicami je bila tudi velika skupina narodnih noš, ki so vzbujale še posebno pozornost.

Za članicami so sledile pestre

čete seljaškega Sokola.

Vse čete so imele okusno izdelane pristope zastave, zastopani pa so bili zlasti kraji iz južnih delov naše države. Posebno slikovit je bil pogled na hercegovske čete v krasnih narodnih nošah. Seljaške sokolske čete so bile grupirane po banovinah ter so tvorile najbolj pestro skupino cele povorke.

Zaključek spreveda

je tvoril kakih 200 mož brojč okodelek sokolske konjenice pod vodstvom standarde mariborskega Sokola.

Skupno je trajal sprevod nad dve uri in je bil dolg nad 8 km, tako da so bili prvi oddelki že na zletišču, ko zadnji oddelki niti še niso odšli z zbirališča. V spredu je korakalo okrog 25.000 Sokolov in Sokolice, od tega 7000 češkoslovaških, 13.000 jugoslovenskih in 5000 seljaških. Čelo spreveda je prispelo na zletišče kmalu po 10. koncu pa šele po 12. Povorka je potekla v najlepšem redu brez incidentov, izvzemši onemoglosti nekaterih Čehinj, ki jim je zaradi silne, nevihtne vročine postalo slabo.

Zaključna javna telovadba

Popoldne je vročina nekoliko popustila. Zato je bilo na telovadšču zopet vse razprodano in s še večjim zanimanjem kakor prejšnje dni je publika spremljala današnji program javnega nastopa. Ogronom stadionu je bil zaseden do zadnjega kotička. Tudi današnjemu nastopu so prisostvovali Nj. Vel. kralj in kraljica ter prestolonaslednik Peter. Posebno viharne aplavze so želi za svoj nastop češkoslovaški vojak in jugoslovenski seljaški Sokol.

Prvi so nastopili češkoslovaški sokolski veterani, ki so izvajali lepe vaje s palicami. Takoj za njimi so nastopili viharne pozdravljene naši

seljaški Sokoli,

med njimi že osiveli sokolski veterani iz Bosne in Hercegovine v svojih prekrasnih živopisanih nošah. Izvajali so posebej za nje sestavljene proste vaje, ki prikazujejo gibe iz kmečkega življenja, kakor košnjo, klepanje in brušenje kos, oranje itd. Vaje so spremljali s petjem narodnih pesni, kar je dalo njihovu nastopu še prav posebno obsežje. Želi so tudi tako viharne aplavze, kakor pri današnjem nastopu skoro nobena druga skupina.

Po kratkem odmoru je sledil nastop jugoslovenskih sokolskih starinov, ki so izvajali slične vaje s palicami, kakor njihovi češkoslovaški bratje. Impozantan je bil tudi nastop naših mornarjev, ki so izvajali več vežb na orodju in lepe pro-

ste vaje. Za mornarico je nastopilo

dva tisoč vojakov

z vajami s puškami. Njihov nastop je naredil na vse mogočen vtis. Ena najlepših točk današnjega dneva je bil

nastop češkoslovaških članov,

ki jih je nastopilo okoli tisoč. Češkoslovaški Sokoli so izvajali tako lepe vaje, kakršne se doslej še niso videle. Bile so izredno težke, kljub temu pa krasno izvedene. Nastopili so tako disciplinirano in v tako lepem redu, da zares lahko služijo za vzgled in da morejo biti po pravici ponosni. Želi so zato tudi nepopisno odobravanje.

Za Čehoslovaki je nastopila

skupina jugoslovenskih Sokolov iz Amerike

pod ameriško zastavo, ki se je poklonila našemu kralju. Šest njihovih telovadcev je izvajalo simbolične vaje. Američanom je množica viharne aplavdirala.

Na splošno zahtevo so morali nato ponoviti svoje vaje seljaški Sokoli, ki jih je množica ponovno aklamirala. Tedaj je bila tudi po megafonu sporočena vest, da je francoski državni podtajnik za fizično in kulturno vzgojo g. Morineau poklonil Sokolu kraljevine Jugoslavije, češkoslovaškemu Sokolu, poljskemu Sokolu, ruskemu Sokolu in lužiško-srbskemu Sokolu zlate svetinje za zasluge na polju telesne vzgoje.

Nato so nastopili

češkoslovaški vojak

v treh skupinah. Prva skupina je izvajala lahkoatletske vaje, druga skupina je nastopila s puškami, tretja pa z različnimi vajami kakor z boksom, mečevanjem, tekmo preko ovir, naskokom z bajoneti, borbami s puškami itd. Vse vaje češkoslovaških vojakov, ki so trajale nad tri četrt ure, so žele zasluženo odobravanje. Vojaki so nudili redke primer discipliniranosti, izvežbanosti in vseh vrlin vojaka. Zadivili so ves štadijon in burnih vzklikov ni bilo ne konca ne kraja. Za njimi so nastopili z lahkoatletskimi vajami

zastopniki rumunske vojske,

ki so prav tako predvajali zares zelo zanimive vaje.

Kot zadnja točka današnjega slavnostnega programa na štadijonu je bil nastop zemunske oficirske konjeniške šole. 12 oficirjev je pod vodstvom svojega poveljnika izvajalo razne spretnosti na konih, zlasti skoke, jahalne vaje ob sviranju godbe itd. Želi so splošno odobravanje.

Kralj in kraljica

sta ostala na štadijonu do 8. zvečer, dokler je trajala prireditve. Ob njihovem odhodu je godba zasvirala zopet državno himno, ki jo je prisotna množica nad 60 tisoč gledalcev in Sokolov poslušala stoje. Ob odhodu so bile kraljevi rodbini prirejene ponovno viharne ovacije.

Nocoj

se je vršil na sokolskem štadijonu monstre koncert, pri katerem je sodelovalo 400 godbenikov. Razen tega je bil prirejen vojni prizor, boj vojaštva ob luči bengalskega ognja ter reflektorjev.

Jutri se začne sokolske armade zopet razhajati.

Slovansko štafetno prvenstvo

Beograd, 29. junija. AA. Pri včerajšnjih štafetnih tekih za slovansko prvenstvo so bili doseženi ti-le rezultati:

Štafeta članov 4x100: Prva češkoslovaška sokolska štafeta v 45 sek. 3. pet; druga poljska sokolska štafeta 46 sek. 1. pet; tretja jugoslovenska sokolska štafeta 46 sek. 4. pet; četrta ruska sokolska štafeta 49 sek. — Štafeta članic 4x75: Prva češkoslovaška sokolska štafeta 42 sek. 1. pet; druga jugoslovenska štafeta 43 sek. 1. pet; tretja poljska štafeta 45 sekund.

Velike konjske dirke v Ljubljani

Zelo lepa udeležba tekmovalcev in občinstva — Največ nagrad so odnesli Štajerci

Po daljšem odmoru je Kolo jahačev in vozačev priredilo 28. in 29. junija na vojaškem vežbališču pri Ljubljani konjske dirke. Sodeč po posetu obeh dni, je bila prireditev od občinstva željno pričakovana, saj je prišlo na dirke par tisoč gledalcev poleg številnih zastojkarjev, ki so imeli na razsežnem prostoru dovolj prilike, da so brezplačno opazovali tekmovanja. Brez dvoma pa bi prišlo še več gledalcev, če se ne bi vreme vse dopoldne kisalo in se je oba dni med prireditvijo vtila pošena ploha.

Organizacija tekem, ki so se vršile točno po programu in se zaključile brez vsake nezgode, je stalo Kolo jahačev ve-

Na zunanji strani dirkališča pri cilju je bila mala tribuna za oficijelne zastopnike, nasproti pa stolp za vodstvo dirke, ki je bilo sestavljeno takole:

Častno predsedstvo: Div. general Sava Tripkovič.

Vodstvo dirke: General Popović, pl. Lippitt, Josip Rosenberg, Franc König, Josip Turk, Josip Lenarčič, peš. pukovnik Cvejič, art. pukovnik Jovanović, ravnatelj žrebčarne Riegler, Urbanc, konzul dr. Dular, dr. Brejc, Erik Krisper, ravnatelj Novak, dr. Luckmann.

Progovni sodniki: Franc König, Urbanc, dr. Lovrenčič.

Sodniki na cilju: Ravnatelj Julij Novak, Josip Turk in Ivan Richter.



Konjske dirke Kola jahačev in vozačev

Zgoraj: Pri dvovprežni amaterski vožnji vozila para Jelen-Fr. Filipič in Fr. Skuhala-M. Filipič kot prvi in drugi skozi cilj. Spodaj: Beograjecan g. M. Kostić s svojim konjem Recontra II., zmagovalcem večih tekmovanj.

likih materialnih žrtv in dela ter mu gre za vzorno sportno prireditev vsa pohvala. S takimi prireditvami se goji med ljudstvom smisel za ta lepi sport in za konje, ki jih drugod posvečajo vse več pozornosti kot pri nas.

Kar se tiče potniških zvez s mestom, bi bilo pri prihodnji slični prireditvi želeli več smotrene organizacije naših avtobusnih podjetij, da bi se v kratkem času moglo prevoziti tudi večje število gledalcev po zmerni ceni.

Sicer je na dirkališču zgedalo skoro velikomestno. Precej avtomobilov in avtobusov je parkiralo za ograjo, vsa severna stran pa je bila zastavljena z občinstvom. Proti gozdičku zadaj je bilo postavljenih par bufejev, seveda ni manjkala armada sladoleidarjev. Ne vemo, kako je suradovale totalizator, bržkone ni imel preveč posla, saj večina gledalcev konj ni poznala, pa je bilo tekmovanje tudi brez tega smajčka v žaklju dovolj zanimivo in razburljivo. Za zabavo med odmori je skrbel živahna godba drav. divizije. Za vzoren red so skrbeli vojaški kolesarskega bataljona, ki so se pri današnjih kot vseh drugih prireditvah izkazali kot disciplinirani in korektni reditelji.

Časovniki: Kapetan Vizjak, Josip Stupica.

Dirkališčni odesk: Podpukovnik Radičević, Janušić, kapetan Ilić.

Komisija za pregled konjev: pl. Lippitt, Urbanc, Franc König, ravnatelj Novak, dr. Luckmann.

Kontrola in totalizator: Ante Tavčar. Prostor konkurentov: Erik Krisper, dr. Hudovernik.

Nadštarter: Franc Urbanc.

Prvi dan

Rezultati tekmovanj prvega dne so sledeči:

I. Velika dirka mesta Ljubljane na progi 1600 m za katero je darovala občina 4000 Din.

Prvi Heat

I. Jon. Fr. Filipič 1680 m 1:32.3, II. Pold. Mih. Filipič 1640, 1:37, III. Salome, Fr. Filipič 1680, 1:39, IV. Mirica, Miško Tavčar 1600, 1:44.

II. Spominaka dirka Rožmanit. Proga 2100 m.

I. Gretl Maria, Fr. Filipič 2140, 1:40.5, II. Egga II. Fr. Skuhala 2160, 1:44, III. Elsa Al. Jelen 2140, 1:46.5,

IV. Zgloba Karl Weitzl 2120, 1:49.

Dirka mesta Ljubljane 2. Heat.

I. Pold. Mih. Filipič 1640, 1:35.

II. Jon. Fr. Filipič 1680, 1:35.4.

III. Saladin Fr. Fischer 1680, 1:39.5.

IV. Mirica Miško Tavčar 1600.

Velika dirka Gorenjske.

Za 3letne in starejše konje brez papirjev, ki se sicer uporabljajo samo za cestno službo:

I. Ludvik Flerin, Domžale.

II. Fr. Kodela, Ljubljana.

III. I. Kalan, Ljubljana.

IV. I. Markič, Ljubljana.

V. Fr. Juvan, Gmeljina.

Velika dirka mesta Ljubljane.

Tretji Heat:

I. Jon. Fr. Filipič 1680, 1:34.

II. Pold. Mih. Filipič 1640, 1:32.2.

III. Salome Fr. Filipič 1680 1:33.

IV. Mirica Miško Fischer 1600, 1:35.

Dirka mesta Maribor.

Dvovprežna amaterska vožnja na progi 2800 m.

I. Gretl Maria - La Fliche Fr. Filipič 2860, 1:56.5.

II. Salome - Elsa ravn. Novak 3040, 1:49.5.

III. Mirica - Lovčen M. Tavčar 2800, 2:14.

Drugi dan

Dirka za veliko nagrado Dravske banovine za 3 do 12letne jug. konje. Proga 2200 m.

I. Recontra II. M. Kostić (Beograd) 2260, 1:40.2.

II. Salome Fr. Filipič 2340, 1:36.5.

III. Egga II. Fr. Skuhala 2240, 1:41.

IV. Mirica M. Tavčar 2240, 1:43.

Dirka častnega predsednika gen. Tripkovića.

I. Recontra II. M. Kostić 2240, 1:36.5.

II. Gretl Maria Fr. Filipič 2180, 1:41.5.

III. Egga II. Fr. Skuhala 2220, 1:42.

IV. Pold. Mih. Filipič 2300, 1:39.

Dirka Ljutomer (Handikap)

za 3letne in starejše konje brez papirjev, ki se sicer uporabljajo le za cestno službo.

Najkrajša proga 2000 m.

I. Nelli J. Kodela 2500, 5:00.

II. Bubi F. Juvan 2000, 5:33.

III. Hektor J. Kalan 2150, 5:57.

IV. Olga Fr. Markič 2050, 6:00.

Pri dirki banovinskih žrebcev so zmagali:

I. Mac Filko 2120, 1:31.

II. Recontra II. 2080, 1:33.

III. Peter Mozart (orig. importiran amerikanec) 2000, 1:36.

Pri civilni galopni dirki so se placirali:

I. Ing. Rudež (Butler).

II. Pavlovčič (policijski konj).

III. ga. Linda Luckmann.

Dirka Rudolf Warren Lippitt.

Dvovprežna amaterska vožnja za 3letne in starejše jug. konje. Proga 2800 m.

I. Elsa - Salome, (Jelen, Fr. Filipič) 2920, 1:51.

II. Egga II. - Pold. (Fr. Skuhala, M. Filipič) 2890, 2:04.

III. Gretl Maria - La Fliche (Fr. Filipič) 2830, drugi skozi cilj, zaradi galopa pa diskvalificiran.

Zadnja dirka (Handikap)

za 3 do 12letne jug. konje, ki so pred razglasitvijo prog v tem meetingu najmanj dvakrat startali. Najmanjša proga 2100 m.

I. Saladin Fr. Filipič 2240, 1:40.8.

II. Pold. Mih. Filipič 2380, 1:36.

III. La Fliche Fr. Filipič 1:49.

Izven programa so

v galopni dirki

prvega dne tekmovali častniki, drugi dan pa podoficirji.

Častniki: I. p. por. Pajman, II. kapet. Ilić, III. por. Horvat, IV. p. por. Gorup.

Nagrade 1000, 600, 400 Din Kola jahačev.

Podoficirji: I. nar. Stojanović (Vrabac), II. nar. Boljko (Ruža), III. nar. Globelnik (Labud), IV. nar. Pozder (Boronica).

Nagrade 500, 300, 200, 100 Din Kola jahačev.

Organizacijo vojaških tekmovanj sta lepo vodila kap. Ilić Dragomer in kapetan Stojanović Radomir.

Ali si že član
Vodnikove družbe?

V. Williams:

KRVAVA MAŠA

Epopeja velike francoske revolucije.

XI. poglavje.

Couthon.

Ulica Sv. Konoré je bila v starem Parizu glavna prometna žila s trgovinami, pisarnami in meščanskimi stanovanji. Toda revolucija je vse spremenila. Robespierrova strahovlada je uničila trgovino in premožni meščani so trumoma bežali iz Pariza. Konvent, ki je zdaj domala že dve leti noč in dan bil nenehoma zbran, je pritegnil vse politike v ulico St. Honoré in v ulice v Tuilerijskem okrožju. Tu so nešteta politična udruženja imela svoja taborišča in sestanke, domala vsa stanovanja so zasedli zastopniki naroda. Hektor Fotheringay je izvrstno prespal noč. Prijetni občutek, da je sveže obrt in oblečen v čisto perilo, ga je nekako znova opogumil. Tako se je poln pričakovanja podal na pot k hiši državljana Couthona.

Nepoznanje francoske politike je bilo njegovo najmočnejše in najzanesljivejše varstvo. Ime Couthon je prejšnji večer vobče čul šele prvič. Bilo mu je danes jutraj, ko je svojo gospodinjno vprašal glede stanovanja državljana Couthona, vsekakor očitno, da ga je motrila z zelo začudenimi pogledi. Temu pa ni pripisoval nikake posebne važnosti, ker je že vedel, da ljudje bodi iz strahu ali zaradi nepoznanja razmer ne marajo govoriti o politiki, marveč se tisočkrat raje pomenjujejo o živilih in o vedno težji preskrbi z njimi.

Hektor je zdaj stal pred velikimi hišnimi vrati, kjer je policist čuval nekaj bolniški voziček. Ko je Hektor vprašal policista, če

stanuje državljan Couthon v tej hiši, mu je stasiti mošče potrdil. Pri vходу so se ljudje neprestano menjavali, prihajali so in odhajali. Poslanci s šerpami preko prsi so se tu mešali s častniki in gardisti.

Ko je Hektor ravno skušal navezati pogovor s policistom, sta prišla pred hišo dva kurirja na konjih, prijedila sta vsak s svoje strani, skočila s sedla in izginila v hišo.

»Državljan Couthon stanuje v prvem nadstropju. Toda če se preje ne prijavite, se zaman podate gori. V ostalem se bo zdaj kmalu odpeljal v konvent.

Hektor, ki je imel s seboj Fouquierovo pismo, je policistu samo prikal in nato stopil v vežo. Kaj je bilo tu ljudi! Nekateri so sedeli na dolgi klopi, drugi pa so postajali tu in tam in večja skupina se je sukala okrog zajetne sobarice in jo vse križem nagovarjala. Sobarica se pred vsiljivci ni mogla več braniti in je dvignila obe roki.

»Državljan dela in ga ne sme nihče motiti,« je razlagala slovesno. »V par minutah se bo podal v konvent. Tam boste lahko govorili z njim, ali pa morda tudi v varnostnem odseku. Državljan, — državljani! Škoda je časa, če nameravate še dalje čakati!«

S temi besedami se je hotela znebiti vsiljivcev. Hektor pa je stopil za njo in ji pokazal pismo.

»Od državljana tožilca!«

Poteze na dekletovem obrazu so izrazile vidno neprijetno začudenje.

»Od državljana Fouquiera?« je vprašala neodločno.

»Da, zelo nujno.«

Preudarno je dekle obrisalo roke ob predpasnik.

»Potpitate trenutek,« je nato dejala tiho in odzela Hektorju pismo, »tako vas prijavim državljani Couthonu.«

Nekateri, ki so stali v bližini in prisluškovali temu kratkemu

razgovoru, so se začeli krcati z lakti ter so mladega moža radovedno motrili.

Pojav tega neznanca je pri nekaterih povzročil skoro dovtipnost, pri drugih pa zgražanje. Ko je Hektor opazil zaničljive poglede in hinavsko se smejoče obraze, je čutil, kako je v njem pričelo vreti. Toda zopet se je obvladal. Poln ogorčenja je pač menil sam zase, da si Hektor Fotheringay ne more več dovoliti občutkov užaljenosti...

Opazil je, da so vsi tu zbrani bili oblečeni silno zanično in da je on v svoji snažni opravi bil med njimi naravnost gospod. Ljudje so skoro tekmovali, kako bi čim bolj teatralično razkazovali revščino.

Prav kmalu nato se je sobarica zopet vrnila in pomignila Hektorju. Povedla ga je najprej v malo sobo, ki jo je pokrita miza razodevala kot jedilnico, od tam dalje pa ga je vedla v prostrano dvorano, ki je bila čisto novo opremljena. Belo in pozlačeno pohištvo z zelenkasto oblogo je bilo prav okusno. Dragocena preproga je pokrivala tla, krasna ura je tiktakala v kamini iz belega mramorja. Res, svetlobna, prijazna soba. Zlati solnčni žarki so se lili vanjo skozi odprta okna.

Prvi hip je Hektor menil, da je sam v dvorani. Nenadoma pa je začul rezek glas prihajajoč izza velikanskega naslanjača, ki je z nasloniščem obrnjen proti vratom stal blizu okna.

»Kaj pa je, kaj pa je? Zakaj ne pridete bliže?«

Hektor je vstopil proti naslanjaču, da je lahko uzrl moža, ki je sedel v njem. Starost mu je bilo težko določiti, oblečen pa je bil v bel spalni plašč. Preko kolen mu je bila pogrnjena odeja. Močno vznemirjen obvi so se domala stikale nad ostrim orlovskim nosom. Usta so bila mala, brada precej koničasta. Splošno so poteze tega moža bile dokaj prikupne, razodevale pa so trpljenje bolnika. Tudi koža je bila nagubana in žolta.



Da uničite

molje, muhe, stenice, komarje, in ostali mrčes ter njihova jajca uporabljajte

Fly Tox

(Flaj — Tox)

Siguren učinek! Prijeten duh! Ne maže obleke in ne perila!

Dobi se povsod.

Zahtevajte izvorni višnjevi zavoj s francoskim napisom

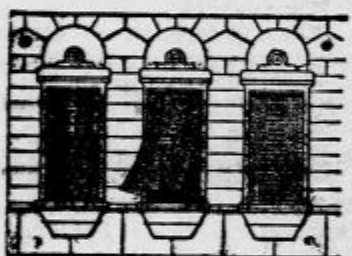
Zastopstvo za Slovenijo

Dr. A. KANSKY,

kemična tovarna

Ljubljana

Krekov trg 7



ŽALUZIJE.

lesene tekstilne rolete (drvenitke), rolete iz gradiva, samonavijalce in lesene rolete »Esslinger« v vsakih konstrukcijah izdeluje solidno in najceneje trdka

PETER KOBAL

Kranj — Slovenija

Brzjavke: Kobal. Tel. interurb. 32

DVOKOLESA — teža od 7 kg naprej

najlažjega in najmodernejšega tipa najboljših svetovnih tovar. Otroški vozički od najprostejšega do najfinjšega modela. Izdeluje se tudi po okusu naročnika. Šivalni stroji, motorji, pneumatika, posamezni deli. Velika izbira, najnižje cene. Prodaja na obroke. Ceniki franco.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov, LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

AUTO

štirisedežen, lep in eleganten, v brezhibnem stanju, PRODAM po izredno nizki ceni.

Obrniti se je na trdsko Stössl, Celje, Kralja Petra cesta. 9024

Išče se strojnik

za **Diesel in kompresorje**

Gradbeno podjetje **Ing. Jos. Dedek**

Ljubljana, Žibertova ulica št. 7.

Razpis.

Mestna hranilnica ljubljanska razpisuje mesto

volonterja

(moško moč). 9029

Zahteva se: Jugoslovansko državljanstvo, neoporečno življenje, dosluženi kaderski rok, dokazilo o zdravstvenem stanju, dokazilo o uspešno dovršeni srednji šoli, odnosno trgovski akademiji z maturo.

Po zadovoljivem poskusnem službovanju postane volonter hranilnični praktikant, pozneje pa uradnik.

Strokovno boljše kvalificirani imajo prednost.

Nekolkovane, lastnoročno pisane prošnje z dokazili je nasloviti pismeno na ravnateljstvo MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE do 15. julija 1930.

RAVNATELJSTVO.

„ALPEKO“ trg.-ind. družba z o. z. Ljubljana 126

nučl po dnevnih cenah

I^a portland cement

svetovnoznanih znamk »Salona« (Tour), »Colossus«, taljeni cement

„SALONIT“

azbestni škrlj, valovite plošče, cevi raznih dimenzij.

Proizvod: „Split“ A. D. za Cement Portland

IZJAVA.

Podpisani Pavlič Andrej, posestnik, Rečnjak št. 22, pri Sv. Lovrencu na Pohorju, izjavljam, da so moje obdolžitve, ki sem jih izrekel o Hajnsku Ignacu, mizarju v Sv. Lovrencu, popolnoma neresnične in brez vsake podlage. Obžalujem obdolžitve in prošim Hajnska Ignaca odpustanja ter se mu zahvaljujem, da je odstopil od obtožbe proti meni. 9044

V Mariboru, dne 30. junija 1930.

PAVLIČ ANDREJ.

Ljudska samopomoč v Mariboru

nam je po pokojnem davčnem upravitelju gospodu SIMONU WUTT točno izplačala članstvu odgovarjajočo podporo. Zato priporočamo vsakomur to važno človekoljubno institucijo. 9036

RODBINA ČEPINOVA.

Obvestilo.

Dne 28. t. m. so objavili ljubljanski denarni zavodi soglasni sklep, da obrestujejo od 1. julija t. l. dalje vezane vloge največ s 6 1/2 %. V smislu svojih določil glede hranilnih vlog § 2 obvešča o tem podpisana Ljudska posojilnica tem potom namersto drugih obvestil svoje vložnike. 9034

Ljudska posojilnica v Ljubljani, r. z. z n. z. dne 28. junija 1930.

IZVANREDNA PRILIKA!
Želena patent postelja, zložitvena, s tapetiranim madracom, zelo praktična, stane samo D 288.

TAKO IZGLEDA SLOŽEN

OTVOREN

Lesena patent postelja, zložitvena, s tapetiranim madracom, zelo praktična, stane samo D 288.

OTVOREN

Ležalnik za sušanje — (Liegestuhl) najnovije vrste, stane samo Din 150.

Madrac punjen s volnom stane samo D 756.

L. BROŽOVIC, ZAGREB Ilica 52.



KRASNE ZAVESE

v zalogi trdke

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Nova knjiga tedenske revije

„ŽIVLJENJE IN SVET“

katere prva številka izide že v petek 4. julija, bo presenetila svoje naročnike s celo vrsto zanimivosti iz sodobnega življenja v vseh panogah, ki zanimajo modernega človeka.

Že v prvi številki bo pričela priobčevati serijo člankov znamenitega francoskega pisatelja

Josepha Kessela,

znanega opisovalca ljudi in prirode, čigar ime je znano po vsem kulturnem svetu. Odlični avtor, ki se je podal s tremi tovariši na nevarno in pustolovščino bogato pot v Arabijo in Vzhodno Afriko, popisuje svoja odkritja tako, da mu mora slediti vsak do konca z največjim zanimanjem. In kar popisuje, je

sramota dvajsetega stoletja,

ki je ne bi verjel nihče v civilizirani Evropi, da ne jamči za čisto resnico ime tako odličnega moža, čigar dela so zaslovela baš po njegovi resničoljubnosti in borbi za pravico.

Pisatelj je namreč odkril v Arabiji in Vzhodni Afriki, v krajih, kamor le redko kdaj stopi evropska noga

pravo trgovino s človeškim mesom,

ki ga prodajajo in kupujejo na javnih sejmih po določenih cenah za moške, ženske in otroke.

Članki bodo izhajali bogato ilustrovani.

Nadalje bo začela priobčevati revija pretresljivo ZGODBO O OFICI, ki je med požarom v ameriškem veleposlaništvu odnesla otroka nesrečni materi. Iz vsebine prve številke navajamo:

Človek se je rodil pet sekund pred polnočjo (s slikami)

Drugemu dá življenje — sebi smrt

Veda, ki jo pozna vsak (s slikami)

Skrivnost rasti

Pri kakšni luči se najlažje dela?

Zgodovina tenisa

Dežela tisočletnega parlamenta (s slikami)

Sloviti psi

Ljubezen — samo bolezen

Krastača — živa lekarna

»Življenje in svet« izhaja tedensko in stane v zaključeni knjigi samo 40 Din. Plačuje se lahko tudi četrtletno po 20 Din, ali mesečno po 8 Din. Naroča se pri upravi: Ljubljana, Knaflijeva ulica 5.

Radio-Therma

Laško pri Celju

Kopališče na novo preurejeno in adaptirano. Radio termalni vreli 38.5° C. Zdravniško nadzorstvo. Kopeli v bazenu in kabinah. — Solne in zračne kopeli in kopanje v Savinji (20—27° C). Divna izprehajališča in izleti v okolico. — Avtogaraža.

Zdravljenje: revmatizma, živčnih bolezni, ženskih bolezni, rekonvalescenca. 9040

Prvovrstna kuhinja. Nizke cene.

IŠČEM MLADO DAMO

inteligentno, soignirano in elegantno kot partnerico za avtopartije in kopanje v poletnih mesecih. — Cenj. ponudbe s sliko na ogl. odd. »Jutra« pod »40-letni tujece«. 9013

Zahvala

Vsem, ki ste sočustvovali z nami ob smrti naše ljube hčerke, sestre in svakinje

Vande

ter vsem, ki ste prihiteli od blizu in daleč, da jo spremito na njeni zadnji poti — prisrčna hvala.

Se posebno zahvalo pa smo dolžni g. šefzdravniku Golnika dr. Neubauerju za njegov trud in požrtvovalnost, gg. dr. Hausu in g. dr. Krajcu, nadalje častitim sestram in častiti duhovščini iz Leonišča, pevskega društva iz Cerknice za ganljivo petje, gospodični učiteljici Danici Mercinovi za njene prekrasne tolažilne besede ob odprtem grobu, nadalje domači šoli in učiteljstvu, Kolu jugoslovanskih sester ter vsem mnogoštevilnim darovalcem prekrasnih vencev in lepega cvetja.

Se enkrat tisočera hvala vsem!

Grahovo, v juniju 1930.

Zaljubljeni rodbini: KRAJC — OMAHEN.

Zahvala

Za prisrčno sočutje in energično pomoč ob smrti našega tovariša

Heinza Müllerja

izrekamo planinskim društvom, pevcem kakor tudi prebivalstvu Dovjega — Mojstrane našo odkritosrčno in najiskrenejšo zahvalo.

Allgemeiner Akademischer Sportverein München.

9042